

Kirken ved Dommerbordet

INTERNATIONALE KURZFILMTAGE, OBERHAUSEN 2006

Iagttagelser v/ Raymond Olsen, Interfilm Jury

Midt i Ruhrdistriktet. En by på størrelse med vor næststørste by, Aarhus, altså ca. 220.000 indbyggere. Dog ikke en forurenede snavset kulby, men kulturby nr. 10 i Europa. Filmfestivalen afholdes i en stor biograf i centrum på hovedstrøget omgivet af øvrige faciliteter som: pressecenter, festivalrestaurant, Festival Forum til minikonferencer og seminarer. Hovedgaden udsmykket med festivalens bannere. De kan bare det der. Danmark halter uhjælpeligt bagefter!

Festivalen i Oberhausen er den største kortfilmfestival i Europa, muligvis også på verdensplan. Den er den ældste og fra 1955. Den er opdelt i grupperingerne:

Internationale Konkurrence

Tyske Konkurrence

Børne- og Ungdoms Konkurrence

Tysk Musikvideo Konkurrence

Festivalen fik i år tilsendt og tilbudt 6000 kortfilm fra den ganske verden. Danmark beskedent deltager med to kortfilm og begge i kategorien Børnefilm: Pandasyndromet (23 min.), Op med Humøret (24 min.)

Ved enhver filmfestival er der en række forskellige juryer. Til stor undren for de fleste danskere også en kirkelig jury. INTERFILM (Den Ekumeniske Jury) er altid inviteret til Oberhausen – samt en række andre europæiske festivaler i øvrigt. En skøn blanding af katolikker og lutheranere. Dette års jury bestod af 5 medlemmer: 3 tysktalende, 1 "switzerdeutsch" talende og undertegnede dansktalende, der dog måtte bremse deres tyske strøm af ord nu og da. De fleste film er engelsk versioneret og så måtte kollegerne hente tolke-anlæg til ørerne. Et levende samarbejde og fælles om vore filmkriterier:

1. Krav om kvalificeret kunstnerisk niveau
2. Krav om en ærlig skildring af den sociale virkelighed
3. Gerne etiske vinkler, der relaterer til kristne værdier
4. Evt. direkte kirkeligt sigte og formål

Årets økumeniske Pris i Oberhausen gik til kortfilmen **ME FIRST** af William Owusu, Kenya 2005, farve, 13 min. Den viser et ganske andet billede af Afrika, end det medierne serverer for os til daglig, ærlig skildret og med overraskende kunstnerisk brug af mediet. Prisen ledsagedes af Kr. 10.000.

Hæderfuld Omtale har juryen mulighed for at tildele 2 film: **CIVIL STATUS** af Aline Rurniskaya, Rusland 2005, farve, 27 min., skabt af ung kvindelig instruktør fra St. Petersborg Dokumentar Filmskole. Filmen er inden for russisk dokumentar tradition, der skildrer det russiske byråkratiske system, der på Moskvas Rådhus rummer hele tilværelsen: fødsel, navngivning, bryllup, skilsmisse og død. I tætte billeder skildrer den, at den ægte kærlighed kan overleve selv inden for disse stramme rammer. **A MOMENT OF LOVE** af James Lee, Malaysia 2005, farve, 10 min., en kortfilm der formåede med få ord, lyden af løbende vand og tætte billeder psykologisk at skildre, hvilke indre tanker et par unge mennesker i krise rummer. Man skyldes næsten væk af en overraskende afslutning.

Alle tre film tegner den moderne kortfilms globale karakter.

Uden for Interfilms juryområde lå to, men ikke desto mindre særdeles attraktive kategorier, nemlig børnefilm og teenagefilm. Hver morgen kl. 08:30 fyldtes storbiografen af skoleklasser fra de små

Kirke og Film Festivalrapport

til de større. Blot det at opleve en børnefyldt biografers reaktioner afdækkede, at børn udmærket kan vurdere, det de ser på biografskærmen eller TV. Der var film af fornem kvalitet, ikke mindst for voksne. Hvorfor? Det hænger måske sammen med, at filmskabere, der sigter mod børn, ser deres produkt fra biografens salen. Overfylder ikke filmene med elementer, som spærrer tilskueren adgangen til filmen og normalt hjælper os ud af filmen. Netop det som mange unge kortfilmskabere forsynder sig imod.

Derfor var det spændende at se børnenes valg ved den officielle prisuddeling. Valgene fulgte naturligvis ikke voksentænkning. Den ungdommelige 8-årige jury valgte en brasiliansk film fyldt med musik og rap-dans knyttet til den lokale kultur samt en japansk film om en tyk pige.

Den ungdommelige teenage jury gav deres pris til **PANDASYNDROMET**, 23 min. farve, af Rune Schjøtt, udgået fra den danske filmskole og docent ved samme. Teenagernes begrundelse var: Filmen sjov, spændende, ja ophidsende fra starten. Det var en sjov film over et alvorligt emne ... og så var det noget der virkelig er sket!

Ved forevisningerne blev der ofte råbt "Viel Spass" på de bageste rækker, og pædagoger anmodede om orden, men den ungdommelige jury afdækkede at unge mennesker udmærket kan vurdere, det de ser. Så Danmark med sin historiske tradition for kortfilm kom dog med til sidst trods de få fremsendte film.

Som medlem af den kirkelige jury kunne man også undre sig over, at der faktisk ikke fremkom kirkeligt kristent orienterede film i en tid, hvor religion fylder meget i medierne. Var der religiøst vinklede produktioner var det omkring islam og okulte temaer. Det kan skyldes Filmfestivalens udvælgelse mellem de 6000 fremsendte kortfilm, men også at den kristne kultur stadig lever i det trykte ord og aldrig har gjort sig fri af Gutenberg og ikke satset på filmmediet, der nu er over 100 år gammelt.

RAYMOND OLSEN
Mediekonsulent, cand.pæd., Aarhus.